

Zaterdag

den 31 December.

H O L L A N D.

AMSTERDAM den 30 December.

BIJ koninklijk besluit, van den 23sten dezer maand, is bepaald, dat, met den eersten Januarij aanstaanden, de generale administratie van den waterstaat zal vereenigd worden met het ministerie van binnenlandse zaken, en de eerste divisie van hetzelfde ministerie uitmaken; zijnde tevens, bij hetzelfde besluit, de Heer *Twent*, Directeur-Generaal over den waterstaat, benoemd tot Minister van binnenlandse zaken.

Bij onderscheiden koninklijke besluiten, van den 24sten dezer, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Tot de, met Januarij 1809, vacerende posten van Wethouder en Vroedschaps plaatsen der stad den Haag:

Tot Wethouder,

De Heer *J. C. van Kretschmar van Veen*;

Tot Plaatsvervanger van denzelven,

De Heer *Mr. N. J. Gallé*;

Tot Vroedschappen,

De Heeren *Mr. H. A. Caan*,*D. W. A. Patyn*,*Mr. N. C. Wittert* en*M. Sanders van Well*.

Van de Heeren *van Boninchausen* en *van Mattenburg*, Auditeurs bij den Staats-Raad, tot Auditeurs van Zijne Majesteit.

Van den Heer *A. J. van Eybergen*, tot Secretaris bij het bureau ten dienste van den Kommandant-Directeur van het noordkwartier, *van Doorn*.

Op den 25sten dezer maand, is, door Zijne Excellentie den Minister van justitie en politie, tot het afleggen van eed, aan Zijne Majesteit voorgesteld de Heer *Mr. F. H. Moorrees*, als lid van het Hoog-Nationaal-Geregtshof.

Bij koninklijk besluit van den 27sten dezer maand is, uit hoofde van deszelfs weinige activiteit, uit den dienst van het rijk ontslagen, *L. V. S. Sluiterman*, Prijsreder van het slagvee over de dorpen Collumerzwaag, Veenklooster, Oudwoude en Westergeest.

LODEWYK NAPOLEON, door de gratie Gods en de constitutie des koninkrijks, Koning van Holland, Connétable van Frankryk.

Het Wetgevend-Ligchaam goedgekeurd hebbende de voordragt door ons daartoe gedaan,

Hebben Wij gedecreteerd en decreteeren:

Art. 1. De stad den Haag, bij de tweede afdeeling der wet op de patenten, van den 22sten December 1805, gelijk gesteld met de twee groote commercie-steden van ons rijk, Amsterdam en Rotterdam, zal, met den aanvang van het jaar 1809, worden overgebracht in den tweeden aanslag, en alzoo met de steden Utrecht, Dordrecht en andere, worden gelijk gesteld.

2. Het tegenwoordig decreet zal worden gepubliceerd en in het bulletin der wetten geïnserceerd.

3. Onze Ministers van finantien en van justitie en politie zijn belast met de executie van het tegenwoordig decreet.

Gegeven, in ons koninklijk paleis te Amsterdam, den 7den December 1808, en van Onze regering het derde.

L O D E W Y K.

De Minister van finantien brengt, bij deze, ter kennis der belanghebbenden het gestatueerde bij koninklijk decreet van den 10den December 1808, n°. 49, bepalende:

1°. Alle de requesten, door de onderscheiden trafikanten, fabrikkanten en anderen, aan Zijne Majesteit gedaan, om te jouisfeeren van de vrijdommen, in de wet op de remissien, van den 21sten April 1807, uitgedrukt, zullen, voor zoo verre de gronden en motiven, tot het accordeeren der verzoeken, over de jaren 1806 en 1807 militieerende, ook voor het jaar 1808 bestaan, worden aangemerkt, als zich extendeerende ook over het laatstgemelde en thans loopende jaar, en zal mitsdien de bepaling, voorkomende bij art. 37 der voornoemde wet, en betreffende het indienen, tusschen den 1sten Februarij en 1sten Mei van ieder jaar, der nadere

verzoeken om continuatie van vrijdommen, eerst aanvangen met het op handen zijnde jaar 1809.

2°. De concessien, door Zijne Majesteit reeds, ten behoeve van fabrieken en trafikanten in eenig departement, verleend, bepaaldelijk over de jaren 1806 en 1807, zullen, onder de clausule als boven, opzigtelijk gelijkvormigheid van situatie, over de respectieve jaren gecenseerd worden, ook over dit jaar 1808 te zijn vergund.

Amsterdam,
den 22sten December 1808.

De Minister voornoemd,
G O G E L.

De Minister van finantien van Zijne Majesteit den Koning adverteert, dat, op Zaterdag den 31sten December aanstaanden, des middags ten 12 uren, in een der lokalen van het ministerie, alhier te Amsterdam, in het openbaar, en ten overstaan van Heeren Ge-commiteerden uit de rekenkamer van dit koninkrijk, zal worden geprocedeerd tot de negende uitloting der losrenten à 4 pCt., spruitende uit de conversie der zoogenaamde legerlasten en andere in den jare 1794 gemaakte schulden, en zulks in conformiteit van het decreet van het Vertegenwoordigend Ligchaam, van den 31sten Mei 1799; zullende de uitslag dier loting dadelijk door middel van de Koninklijke Courant worden bekend gemaakt.

Amsterdam,
den 28sten December 1808.

De Minister voornoemd,
G O G E L.

AURICH den 20 December.

Daar het Z. M. de Koning goedgunstig heeft behaagd toetestaan, den aanleg eener nieuwe kolonie, in den omrek van Holtlander-Veen (Moer), onder den naam van Lodewijks-Veen; zoo wordt zulks, hiermede, ter kennis van het publiek gebragt, en ieder een, welke gading mogt hebben, om grond te cultiveren, uitgenoodigd, zich, ten dien einde, ten bureele van den Administrateur der domeinen van de kroon, in Oost-Vriesland, te vervoe-gen, ten einde de conditien deswegens intezien, waaronder echter een der hoofdzakelijkste is, dat eene borgtocht van 500 rijksdaalders of f 900 hollandsch, moet worden gesteld ter stipte naarkoming en vervulling der conditien.

DEN HAAG den 28 December.

Gister heeft de Land-Drost van dit departement gedaan de navolgende kennisgeving:

De Land-Drost van het departement Maasland brengt, hiermede, ter kennis van ieder, dien zulks mag aangaan:

Dat, uit hoofde van het decreet van Zijne Majesteit den Koning, van den 4den Junij dezes jaars 1808, waarbij bevoien is, dat in alle steden en plaatsen binnen dit rijk, alwaar des Zaturdags markt gehouden wordt, dezelve op eenen anderen dag in de week, met uitzondering van den Zondag, moeten worden gehouden, en dat deze bepaling een aanvang zal moeten nemen met den eersten Januarij 1809, eenige veranderingen en verschikkingen in het houden van de weekmarkten op eenige plaatsen in dit departement hebbende moeten worden beraamd, dien ten gevolge, de Land-Drost voornoemd, na gezien te hebben de consideratien van de Kwartier-Drosten, en van de Burgemeesteren der steden van de eerste klasse, en der Gemeente-Besturen der overige steden en plaatsen binnen dit departement, daarbij geconcerneerd, heeft goedgevonden, opzigtelijk het houden van week-markten, in de navolgende steden en plaatsen van dit departement, vaststellen en te verordenen de navolgende bepalingen:

EERSTE KWARTIER.

In den Haag, blijven de weekmarkten op Maandag en Vrijdag. Te Leyden, zal de weekmarkt, in plaats van op Zaterdag, gehouden worden op Vrijdag.

TWEDE KWARTIER.

In den Brielle blijft de weekmarkt op Maandag. Te Delft blijft de weekmarkt op Donderdag. Te Delfshaven blijft de weekmarkt op Woensdag. Te Dirksland blijft de weekmarkt op Woensdag. Te Gouda, blijft de weekmarkt op Donderdag. Te Geertrijp blijft de weekmarkt op Woensdag. Te Heenvliet zal de weekmarkt, in plaats van op Zaterdag, gehouden worden op Vrijdag. Te Hellevoetsluis blijft de weekmarkt op Dingsdag en Woensdag. Te Maasfluis blijft de weekmarkt op Vrijdag. Te Middelharnis blijft de weekmarkt op Woensdag. Te Oude Tonge blijft de weekmarkt op Donderdag. Te Rotterdam blijft de weekmarkt op Dingsdag, edoch, die op Zaterdag gehouden wordt, zal gehouden worden op Vrijdag. Te Schiedam blijft de weekmarkt op Vrijdag. Te Sommelsdyk zal de weekmarkt, in de plaats van op Zaterdag, gehouden worden op Vrijdag. Te Vlaardingen zal de weekmarkt alleen op Woensdag gehouden worden, en die op Zaterdag gehouden wordt, zal vervallen. Te Zuidland en Veigersdyk blijft de weekmarkt, op Donderdag.

DERDE KWARTIER.

Te Culemborch blijft de weekmarkt op Dingsdag. Te Dordrecht blijven de weekmarkten op Dingsdag en Vrijdag. Te Gorinchem blijven de marktdagen op Maandag en Vrijdag. Te Leerdam en Schoonerwoerd zal

e weekmarkt, in plaats van op Zatu-dag, op Vrijdag gehouden wor-den. Te *Vinnes* blijft de marktdag op Woensdag.

Blijvende overigens op zoodanige verdere of andere plaatsen in deze niet geneesd, waar ook nog weekmarkten mogen zijn, dezelve conti-neeren op die dagen, waarop dezelve tegenwoordig gehouden worden, indien en voor zoo verre, die niet op *Zaturdag* invallen.

Geest de Land-Drost voornoemd de Burgemeesters der steden van de eerste klasse, en de Gemeente-Besturen der overige steden en plaatsen bin-nen dit departement, bij de bovengemelde veranderingen en bepalingen geconcerneerd, te zorgen, dat dezelve dadelijk na den 1sten Januarij aanstaanden worden gevolgd en in acht genomen.

En zullen wiiders de Burgemeesters der steden van de eerste klasse, en de Gemeente-Besturen der overige steden en plaatsen, binnen dit departement, hier in geconcerneerd, zoodanige veranderingen, omtrent het vree van marktschuiten of schepen, met elkanderen moeten overleggen, en op approbatie van den Land-Drost, door middel van den Drost van het kwartier te verzoeken, in werking brengen, als uit hoofde van de bovengemel-de bepalingen noodig zullen bevonden worden; zulle de de Burgemees-ters en de Gemeente-Besturen voornoemd made moeten zorgen, dat de in deze gemaakte veranderingen en bepalingen aan de belanghebbenden ken-nelijk worden.

En zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd, daar men zulks te doen gewoon is.

Den Haag, De Land Drost voornoemd,
den 27sten December 1808. C. G. HULTMAN.

F R A N K R Y K.

PARYS den 24 December.

Alhier is publiek gemaakt het

ACHTTIENDE BULLETTIN DER ARMEE IN SPANJE.

MADRID, den 12den December 1808.

De centrale junta van Spanje had weinig magt. Het meerendeel der provincien gaven dezelve ter nauwernood bescheid; allen hadden haar de administratie der finantien ontrukkt. De laagste klasse van het volk had 'er invloed; zij werd geregeerd door de minderheid. *Florida-Blanca* was zonder eenig credit. De junta was onderworpen aan den wil van twee mannen: de een, genaamd *Lorenzo-Calvo*, een kruidenier van Saragossa, die, in weinige maanden, zich den titel van Zijne Excellentie had verwor-ven. Het was een van die woeste hevige menschen, die in de revolutien te voorlesse komen; zijne eestijkheid was meer dan verdacht. De andere is een zekere *Tilly*, voormaals als dief op de galleijen gebannen; zijn jongste broeder, met name *Cusman*, die een rol onder *Robespierre* in de tijden van het schrikbewind heeft gespeeld, is waardig een' dergelijke elen-deling tot broeder te hebben. Zoodra eenig lid van de junta zich tegen hevige maatregelen wilde stellen, schreeuwden deze twee menschen ver-raad, en vormde zich eene samenroting onder de vensters van Aren-juex, en lederen teekende. De buitensporigheid en de kwaadaardigheid van deze twee behamels bleken op alle wijze. Zoodra zij vernamen, dat de Keizer te Burgos was, en dat hij welhaast in Madrid zoude zijn, bragten zij de dafheid zoo verre, om tegen Frankryk een oorlogs-manifest uit te geven, vol scheldwoorden en gekke streken.

Het geen de brave lieden te lijden hebben gehad, zoude men nauwa-lijks kunnen gelooven, bijaldien niet ieder volk, in deszelfs jaarboeken, het herdenken van eene dergelijke crisis vondt.

Nog onlangs zijn drie eerwaardige inwoners van Toledo vermoordt.

Toen, op den 11den, de Generaal *Lafalle*, die den vijand vervolgdde, te Talavera la Reina, alwaar de Engelschen, tien dagen te voren, in triumph waren doorgekomen, terwijl zij bekend maakten, dat zij de hoofdstad gingen ter hulpe stellen, was aangekomen, deed zich een verschrik-kelijk schouwspel voor de oogen der Franschen op. Een lijk, geteerd in het uniform van een Spaansch Generaal, hing aan een galg, en was met duizend saphraan-gels doorschoten; het was de Generaal Don *Berito St. Juan*, die zijne soldaten, in de woorde van hunne oogenblikkelijke vrees, en om een glimp aan hunne lafhartigheid te geven, zoo onwaardiglijk hadden ontkleefd. Zij hebben te Talavera om geene andere redenen rustloos gehouden, dan om hunnen ongelukkigen Generaal te pijolgen. Die, gurende den geheelen dag, het wit is geweest van hunne barbaarschheid, en van hunne wreede behendigheid.

Talavera la Reina is eene aanzienlijke stad, gelegen in de schoone valleij van den Tago, en in een zeer vruchtbaar land.

De Bisschoppen van Leon en Astorga, en een groot aantal geestelijken, hebben zich door hun goed genag, en door het voorbeeld te geven van apostolische deugden, doen onderscheiden.

Het algemeen pardon, door den Keizer toegeestaan, en de schikkingen, die het daarstellen der nieuwe dienstie kenmerken, door het vereetigen van de huizen der voornaame misdadigen, hebben eene groote uitwerking gehad. De vernietiging der regten, die aan het volk hertelijk, en aan het welzijn van den Staat noodelijk waren, mitsgaders de maatregel, die aan de wrijke klassen der monniken geen de minste twijfel wegens hunnen Staat overlaat, hebben een goed gevolg voortgebracht.

De algemeene opmerking rigt zich op de Engelschen. De boeren zeggen in hunne taal, dat op de annadering der Franschen, de Engel-schen, op hunne houte paarden gestegen zijn.

Z. M. heeft gister de revue over verschillende corpsen kavallerie gehouden. Hoogstdezelve heeft tot Kommandant van het legioen van eer benoemd, den Kolonel van de poolische lansdragers, den Heer *Kanopka*. Het corps, hetwelk deze Officier kommandeert, heeft zich bij alle gele-gheden met roem overdekt.

Z. M. heeft zijne voldoening betuigd aan de brigade Dijon, wegen derzelver goed gedrag bij de bataille van Tudela.

Adres van het gerechtshof van cassatie aan Z. M. den Keizer en Koning.

S I R E!

Uwe getrouwe onderdanen, de overheden, uw hof van cassatie uftm-kende, hebben, met een diep gevoel van eerbied, dankbaarheid en vrag-de, de mededeeling ontvangen, welke Z. Exc. de Groot Regent, Minis-ter der Justitie, hen, in naam van Uwe Majesteit, gedaan heeft van het besluit, welk Hoogstdezelve heeft genomen, om in het lokaal der zittin-gen van zijnen Sessie-raad, de standbeelden in het marmer te doen plaat-sen van de Heeren *Tronchet* en *Portalis*.

Sire, het staat aan hem, die met zoo veel suetheit al de wegen der

onstetijkheid heeft doorloopen en overschreden, van hem, die dezelve reeds zoo roemrijk heeft verwonnen, daar van de palmeakken uitgedesent en, wanneer, midden van de zorgvuldigheden des oorlogs en van het ge-raas der wapenen, een edelmoedig nadenken u de diensten van twee man-nen schetst, die uwe regering, door hunnen arbeid in het stuk van wet-géving vereerd hebben, door de verlichting, die zij in uwen raad hebben te weeg gebracht, door de deugden, waarvan zij het voordeel hebben ge-given in de overheids-posten, welke gij hen bad opgedragen, wanneer uit het midden der leger-kampen, gij de burger-kroon op hun e schedel stelt; voor u, Sire, welke nieuwe voort van luister; voor hen, welke meer vereerende gerechtigheid, voor Frankryk, welk eendoms tijperischou-wpl; voor het overheids-amt, welke edeler aanmoediging!

Door zulk een uitmakende eer aan de nagedachten van de Heeren *Tronchet* en *Portalis* te bewijzen, verkondigt gij het groot en nuttig denkbeeld, om het overheids-amt met die hoogachting te omgeven, zon-der welke hetzelfde geen vat aanwezig heeft. Die eer wordt aldus, en de belooning van alle de magistrats-persoenen, en eene nieuwe waarborg van hunne gehachtheid en hunne trouw.

Wanneer de Monarch aldus den roem weet uitdeelen, dan heest die van al zij e onderdanen in dertel-er verknochtheid aan zijn persoon, en in derzilver ijver om hem te dienen.

SIRE, het hof van cassatie, in deszelfs naam en in dien van de geheele overheid van Frankryk, betuigt u zijnen dank.

Wij zijn, met den diepsten eerbied.

SIRE,

(getekend,)

Uwer Majesteits, enz.

De Rijks-Graaf, eerste President
het hof van cassatie, *Muraire*,

VILLART, *Præsident*.

(Hier volgen de namen van alle de leden.)

(Moniteur van den 25 Dec.)

Men meldt van Bayonne en Milaan, dat de Minister-Secretaris van staat des koninkrijks Italien, van Zijne Keizerl. Maj. de order heeft bekomen, om zich naar Parys te begeven, ten einde hem aldaar te wachten. Deze tijding bewijst, dat de zaken van Spa-je reeds verte gevorderd zijn, en dat de Keizer niet zal toevreden in zijne hoofdstad terugtekeeren.

(Gazette de France van den 25 Dec.)

B R A S I L I E N.

RIO JANEIRO den 29 Julij.

Den 25sten dezer kwam de engelsche Gezant bij den Prins-Regent, Lord *Viscount Strangford*, aan boord van het fregat *Præsident*, hier aan, zijnde verzeld door Lord *Perdis*, en zijne particulieren Secretaris *Byng*, en op den 26sten kwam hier ook de engelsche Consul *Gambier*. Voor de komst dier Heeren waren de pos-ten van engelschen Minister en Consul, beide, door Sir *Sidney Smith* waargenomen.

Luitenant *Charles Thurlow Smith*, een neef van dien Admiraal, is den 27sten met een kartel schip naar Buenos-Ayres vertrokken, aan welks boord zich 37 wijfjele en spaansche onderdanen bevon-den; onder anderen, de Graaf van *Liners*, broeder van den Oor-der-Koning aldaar. Dezelve was, in 't begin dezes jaars, op een koopvaardij-schip van Lissabon alhier aangekomen, en leefde hier onder den naam van *Enrique Josef Govea*, onbekend, tot den 18den Maart, wanneer hij van verschiedenen Spa-jarden herkend wierd. Men bragt hem bij den Prins van Brasiliën, die hem zeer beleefd ontfing, en naar Buenos-Ayres tot deszelfs broeder zond. De zending van dit kartel-schip heeft ten oogmerk, daartegen de los-lating der engelsche gevangenen te Buenos-Ayres te bewerken.

Den 17den Mey kwamen de Inte-schenen *Fraudroyant* van 809 *Agamemnon* van 64 stukken, en het schip *Fitz*, met de ontlangte uitgevonden vuurpijlen van *Cograye*, van Gibraltar, hier aan.

(Hamburger Correspondent van den 21 Dec.)

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT den 21 en 22 December.

Het 46ste regiment infanterie, uitmakende het laatste van het corps van den Generaal *St. Cyr*, gister alhier binnengeetrok-ken, is heden afgevaardigd naar de dorpen van het na-franische, welke tus-schen onze stad en Mientz liggen. Men doet, op deze wijze, de troepen de oevers van den Rijn naderen, ten einde, 's anderendaags, derzelver ontfing, met het aanbreeken van den dag, te kunnen beginnen. Men weet, dat het onder gemeld 46ste regiment was, dat Frankryks eerste grenadier, *Latour d'Auvergne* diende; wordende thans het hart van dien held, die op het slag-veld bij Neuburg sneuvelde, door een Onder-Officier, in een loort van lijkbuis van zilver, op de borst gedragen.

(Journal de Francfort van den 22 en 23 Dec.)

ZEE-RIVIER-SCHEEPS-EN WEDER-BERIGTEN.

Den 29sten December, is Texel niets gepasseerd; de wind O. Z. O. Er is geen postschuit aangekomen.

P U B L I E K E F O N D S E N.

De bebrapts van diverse effecten was, op Donderdag den 29sten December 1808, te Amsterdam, als volgt:

H O L L A N D.		N a t i o n .	
Oude Obligatiën 3 pCt. 33 1/2 34		Nation. Zekerheden 3 pCt. 35 1/2 35 1/2	
Receptisten Ge-		Oro dito 1798 3 1/2	40 1/2 40 1/2
fora Neg. 1798 2 1/2	34 1/2 35	Oro dito 1799 3 1/2	40 1/2 40 1/2
Oro Vrijwillige		Oro dito 1801 3 1/2	40 1/2 40 1/2
Negoc. 1797 5	66 1/2 66 1/2	Oro dito 1802 4	79 1/2 80
Dio Neg. 1804 5 1/2	72 1/2 72 1/2	Oro dito 1803 5	60 1/2 67
Obligatiën Neco-		Gelder. en Brab.	
clatie 1807 6	101 1/2 101 1/2	Schavetgording 4	
30 Jarige Romen		Int. Resc. loob.	
1788 5	70 1/2 80	na den-Vrede 4	55 1/2 55 1/2
20 Jar. dit 1804 5	41 1/2 41 1/2	Certiific. Negoc.	
Nation. Schuldbr. 4 1/2	35 1/2 35 1/2	van 1808, 7	92 1/2 93
Dio Schuldbr. 3	40 1/2 40 1/2	Receptisten dit 7	92 1/2 93 1/2

Bij Willink en Staphorst, van 1787, . . . 5 pCt. 99 1/2 à 100 1/2
AMERIKAANSCH FONDSEN.
Bij Stadniski, van 1787, . . . 6 — 109 à 111
Bij van Staphorst, van 1789, . . . 6 — 199 à 203
Bij Crommelin, . . . 6 — 130 à 131
Bij van Staphorst, van 1 Jan. 1791, 6 — 87 à 87 1/2
Bij Idem, van 1 April 1791, 5 1/2 — 79 1/2 à 80

Dito bij Idem, van 1 Juli 1791, 5 1/2 pCt. 77 à 77 1/2
Bij Idem, van 1 Nov. 1791, 4 1/2 — 64 1/2 à 65 1/2
Bij Idem, van 1 Juni 1792, 4 1/2 — 64 1/2 à 65 1/2
C. S. . . . 5 1/2 — 106 1/2 à 107
Bij van Staphorst, C. S. . . . 5 1/2 — 102 à 103
CERTIFIC. VAN ORIG. FONDSEN
Bij v. Staphorst C. S. 3 — 63 1/2 à 63 3/4

D E N E M A R K E N.

Op de Kroon, bij Finmax, . . . 4 pCt. 83 1/2 à 84
Op de Bank, bij Dull, . . . 4 — 88 à 90

Op de Tollen, bij Idem, ... 4 pCt. 88 à 93
Aziatische Comp., Bij Idem, . . . 5 — 92 à 94

S P A N J E.

Bij d'Echternae, 3 1/2 pCt. 47 à 49
Bij Hope en Comp., 1805, . . . 5 1/2 — 76 1/2 à 77

Bij Hope en Comp., 1807, . . . 5 1/2 pCt. 70 1/2 à 71

O O S T E N R I J S C H - K E I Z E R L I J K E.

Op de Weenerbank, bij Goll en Comp., 5 pCt. 42 1/2 à 45
Dito, bij Idem, 4 1/2 pCt. 41 1/2 à 43

Dito, bij Idem, 4 pCt. 41 1/2 à 43
Certificaten bij dito . . . . . 5 — 37 à 37 1/2

RUSLAND, bij Hope en Comp., . . . 5 pCt. 87 1/2 à 88
PORTUGAL, bij dit, . . . 5 — 97 1/2 à 97 1/2
NAPLES, bij dit 6 — 92 1/2 à 93
ZWEDEN, bij Heggner en Haffstercron, . . . 85 à 86

SAXEN, bij Braunsberg, ... 5 pCt. 103 1/2 à 103 1/2
FRANSCH FONDSEN . . . 77 1/2 à 77 1/2
CERTIFICATEN VAN DITO, bij Kossich en Voornbergh, van Halmaai en Hagendoorn, en Willem Borski, ... 5 pCt. 77 1/2 à 77 1/2

Den 24sten December waren, op de beurs van Parys, de prijzen der publieke fondsen als volgt: 5 pcts. gecontol., interest doende met 22 Sept. 1808, 80 fr. 75 c. Idem, interest doende met 22 Maart 1809, 6 fr. 6 c. Akten van de fransche bank, 1237 fr. 50 c.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Verhandeling over het purper der Romeinsche Keizers, getrokken uit het werk van den Heer Chazot.

(Tweede vervolg en slot.)

Ling voor het rijk der Cesars, hadden de Romeinsche Dames, in hare kleeding van het purper gebruik gemaakt. Het goud, hetwelk er aan verbonden werd, luisterde de glans daarvan nog op.

Drie-honderd en veertig jaren na den bouw van Rome, deed de Gemeensman Appius eene wat doorgaan, waarin deze overdaad der vrouwen deel en aandeel werd geteeld. De zoo moorddadige als verwoestende oorlog, waarvoor Rome niet zoo vele verbitting den geheelen last tegen Karthago torschen, had dezen maatregel noodzakelijk gemaakt; aan denwelken dan ook de Romeinsche vrouwen zich met de hoogste gedweehheid hielden, zoo lang de uitsluiting van dezen oorlog onzeker kon schijnen. Maar zoodra de vees opheeld, zich zoo levendig te doen gevoelen; zoodra Hannibal, ge oorzakt om in Syrien eene schuilplaats te bejelen, Rome te overvallen en te scheppen; twintig jaren, eindelijk, na dat de Appia van de werking gebragt, stelden de Gemeensman Marcus Fundanius en Lucius Valerius voor, dezelve te herroepen. De voorzamen bevestigden de zaak tot herroeping dier wet, gelijk ons zulks wordt verhaald door Marcus Roscius; die, gelijk met de twee andere Gemeensmannen, het wilsel ondersteunde, was, om voor de Romeinsche Dames de vrijheid te verkarlijgen, goud en purper te mogen dragen. „De eene zal zeggen, ik kan deze gelijkheid niet verdragen; ik ben rijk, waarom zoude ik niet mogen vertoonen met eene opschik, verrijkt met goud en purper? Waarom verbergen de andere hunne armoede, onder het voorwendsel van deze wet, en schijnen alleen van dat sieraad ontfoken te zijn, om at de wet het verbiedt; terwijl zij, al stond de wet hen zulks toe, het zich evenwel niet zouden kunnen aarfetaffen.”

De Gemeensman Valerius, die het woord op nam na hen, welke zich tegen het intrekken der wet verzetteden, zegt onder andere dingen: „Als mannen, maken wij gebruik van het purper, als regerings leden en als Priesters, dragen wij hetzelfde tegelijk aan onze geboorde tabbarden; onze kinderen gebruiken toga's met purper omzoomd; wij staan onze magistraten in de volkplantingen, onze munie palteiten, het dragen van met purper geboorde tabbaarde toe; wij geven het zelfs in Rome de regerings personen van de minsteklasse, den wijs-meesteren, prijs; zij dragen niet alleen dit sieraad bij hu leven, maar na hunnen dood verbranden het met hunne lichamen; en eenter verbiaded wij het gebruik van het purper alleen aan de vrouwen! Daar glijeden, als mannen, het purper moogt gebruiken voor de dekens van uwe bedden, waarom zoude gij aan eene moeder des huisgeens het gebruik van een purper mantelje verbieden. Met een woord, de ogen van uwe paarden zouden prachtiger zijn, dan de kleederen van uwe ehigenoote!”

De vrouwen belegerden, den volgende dag, de deuren der Gemeensmannen, en de wet Appia werd ligtrokken. Het geen Valerius Maximus doet zeggen: „op dat echer de eenvoudigheid der vrouwen niets droevigs noch verwarloozends zude eendiden, en dat dezelve altoos moogt gematigd zijn door een soort van sieraad; verkregen zij, van de gewaltigheid hunner mannen het gebruik van sieraden, overvloediglijk voorzien met goud en met vel purper.”

Ook zegt Martialis van ene Romeinsche dame: „gij zult niet ufblinken zonder eene stoffe, oortrokken van scharlakken, of in purper geveiwtd.”

Non nisi vel cocco radida vel murice tinctâ veste nites.

De vrouwen verlieten toenals het purper niet, dan om den rotw aan tenemen. „De vrouwen, egt Cato, verlieten het purper om den rotw aantonen, en dragen alsdaihet hemels blaauw of azur.”

Maar de Romeinsche dame bleven niet in het duurzam bezit van dezen opschik; onder Nero, zoo vel als alle andere bijzondere personen, verstoeken van het recht om 'er gebruik van te mogen maken, bekwaan zij

hetzelfde niet recht; dan onder Aurelianus. Het gebruik van dezen Keizer ontvieldde het rijk, voor eenigen tijd, van de woede van die kerstondige scharlaken, die hetzelfde, onder de regering van Gallianus hadde, verdoeld; en hem bleef de tijd over, om eenige regerings regementen uittegeven. Hij harte het door Nero, ten opzichte van het purper, gedane verbod, en stoad de Romeinsche Dames het gebruik van aanderen toe, die de kleur van geroone bloed hadden; blattas tunicas ( ) matrone uksberent Sa.

Wat de bijzondere personen aangaat, het gebruik van hetzelfde was hen reeds, van de tijden van Julius Caesar af, verboden. En nog betref dat verbod niets dan een soort van purper, waarvan de mode het gebruik had toegelverd. „Caesar, zegt Suetonius, verbood het gebruik der draagstoelen, de kleederen, in conchyium geveiwtd. Conchyliatâ vestes, en der kostbare parren; ten minsten, stond hij het gebruik van dezelve niet toe dan aan zekere personen, op zekere jaren, en gedurende een' zekeren tijd.”

„Octavius breidde, volgens Dio, gedurende zijn driemanschap, dat verbod nog uit. Hij gelastte, bij een edict, dat niemand purper moogt dragen, ten zij hij Raadsheer was, en dan nog enkel, gedurende den tijd van zijn Magistraatschap; en hij gaf dit verbod alleen, om dat ieder eendie kluischeen te willen dragen.”

Maar het schijnt, dat dit verbod het lot had van bijna alle wettén tegen de woede, en dat het welhaast werd overtreden; ten minsten openlijk ontdoken; want die zelfde geschiedschrijver verhaalt ons, dat, onder Tiberius, vele personen, zelfs mannen, purper droegen, en dat, althewel het verbod nog versch was, Tiberius niemand uit dien hoofde laboetebesloeg.

Nero hield de wettén van Caesar en Augustus, diensugastende, in werking; dewil hij, even als Caesar, het amatus-purper of het conchyium, en, even als Octavius, het tuisch-purper verbood. „Toen hij het tuisch-purper en het purper amethyst-kleur had verboden, verhaalt Suetonius, rigte hij iemand af, die 'er alle markt-dagen een weinig bij het oover van verkocht, en bewerkte, door dit middel, dat alle de kooplieden geogedzaart wierden hunne wikkels te sluiten. Hij bemerkte zelfs eens in eene schouwburg, alwaar hij op het toneel zong, niet tegensende zijn verbod, eene arme met een pu per toffel; men geloofte, dat hij haar zelve aan zijne agenten aangaf, dat hij haar uit den schouwburg deed slepen; en dat zij eerst van hare kleeding en naderhand van hare goederen be-roofd werd.”

Maar, niettegenstaande alle de wiftheid der mode, blaven zij, in wiens handen het gezag berustte, in het uitsluitende bezit om purperkleurige op-perkleederen te mogen dragen.

Ook ziet men, dat Adrianus en Commodus, terwijl zij zich een zekere soort van ondergeschikten in het rijk toevoegden, nogtens zich het uitsluitende recht voorbehielden, om het purper te dragen of 'er het gebruik van te dulden.

Keizer Commodus, zoo genigt Capitolinus, schreef in een' brief aan Claudius Albinus: „Het is buiten twiifel, dat gij eenig sieraad moet hebben, het geen de m' effect van een' Keizer aankondigt; ook zult gij het recht hebben eenen scharlaken pallium te dragen, als ik tegenwoordig zal zijn; als gij bij mij en aan mijn zijde zult staan, zult gij ook purper mogen hebben, maar zonder goud, even zoo als mijn oud-oom Venus, die in zijne jonkheid gestorven is, zulks van Ariannus, zijnen aangenomen vader, had verkregen.”

Zij die zich het rijk wilden aanmatigen, of die om hetzelfde sieraad hadden immer groote zorg, om zich met het purper te bekleeden. „Ook, zegt Lactantius, is het purper tegenwoordig bij de Romeinen een verbesfel, hetwelk aankondigt, dat hij, die zulks draagt, den hoogsten rang bekleedt.”

En wanneer het meerendeel van die oproetige en partijzuchtige verklielingen, bij welkers gelegenheid de soldaten van eene of andere armee oover het rijk besochten, zij geenen purperkleurigen mantel onder hunne handen vonden, om den nieuwen Keizer mede te bekleeden, verschaunden zij hunne standerd-vlaggetjes, om 'er hem toe te omgancn. Dit is, volgens Capitolinus, het geen een zekere Mauritus aanzadde voor de verkliening der beide Gordianen. Wij zullen, dus roept hij uit, wij zullen het purper van onze standerden scheuren; wij zullen hen Keizers verkliaren, en de andere eigenschappen der hoogste magt in hen vereenigende, zullen wij onze verkiezing, volgens Romeinsch gebruik, bevestigen.

Arminius Marcellinus zegt ook, sprekende van iemand, welke naar het rijk toede: „op dat oopenblik, de gewone versierden der standerden onderverdeekenen afsukkende, versierde hij zich met dat purper, en verbleef zich tot Opperhoofd van het rijk.”

Soms tijds gingen zij, in het oproer der verklielingen, en in de hitte der eerste drift, zoo verre, om de standbeelden der goden, welke zich in de nabuurschap bevonden, van derzever purpere versierden te berooven.

Trebellius Pollio getuigt van Celsus, dat de Afrikanen hem met den scharlakenen van een der Romeinsche godheden omhingen, en hem met den naam van Keizer begroetten.

Dezelfde geschiedschrijver zegt van Saturninus: „als hij nadacht, dat 'er geene veiligheid meer voor hem was om bijzonder persoon te blijven, deed hij zich door de soldaten, die hem omringden, met eene vrouwde chawl omhangen, waarvan het purper een standbeeld van Venus sieraad, en ontving huane erbidige eerebewijzingen.”

De Keizers bepaalden zich niet tot het dragen van purpere mantels, zij gebruikten ook deze kleur voor hunne schoofels.

Aurelius Victor getuigt van Diocletianus: „dat hij het voordeel had om zijn schoofel de onzag verweende glans van het purper te geven; vim purpurâe plantis concupiverit.”

Entropius ondersteunt dit getuigenis, en zegt: „voor dezen Keizer was een purpere krijgsma tel het eenige versierfel van het rijk; het overrige van 's Veriken kleeding, was even als dat van alle zijne onderdanen.”

Men was zoo gewoond de Keizers met het purper bekleed te zien, dat men in bijna alle de historie-schrijvers purpura vindt, om het rijk, en purpuratus om den man aan te duiden, die hetzelfde had verkregen. Het is dit, dat zin, dat hetzelfde gebruikt wordt door Entropius, Trebellius Pollio, Lactantius en anderen. Om te melden, dat een Generaal of over-

(5) Blattas Tunica, van Blattâ, een insect, hetwelk het licht schuwte en het geen in eene vochtige st. ff. ontfvat. Het moet ook eens purper-verwe hebben gegeven; immers de schrijvers van de laatste tijden halen het als zoodanig aan. Zoo vindt men, b. v., blattas tunica bij Vopiscus in Aureliano, cap. 46.

heldspoor van de tengels van het bewind in handen had genomen, zeggen zij: *purpuram accepit, purpuram sumit*: „ hij heeft het purper ontvangen, hij heeft het purper aangenomen." Deze metonymia (6) is zelfs in onze en andere talen overgegaan.

Het was nu alleen bij hun leven, dat zij, die de hooge waardigheden bij de Romeinen bezaten, met purper wilden versierd zijn; zij hadden nog de eereucht, om met dit sierfel begraven te willen worden.

Titus Livius doet den Gemeensman *Valerius* zeggen: „ zij dragden het allea dit sierfel bij hun leven; maar worden nu, na hun dood, met hetzelfde verbrand, *sed etiam ut cinis eo cremarentur mortui*."

Valerius Maximus getuigt van *Marcus Antonius*, dat zijne ziel niet genoegzaam van menschelijkheid ontbloot was, om zijnen vrij gemaakten slaaf niet aan te bevelen, het lijk van *Marcus Brutus* te begraven; en hij gelaste, om zijn *paludamentum* op hem te werpen, op dat hij met eer op zijne houwtijt mocht verschijnen. Alle haat ter zijde stellende, zag hij in hem geen vijand meer, beschouwende hem, zoodra hij opgehouden had te leven, slechts als burger. Sluis vernomen hebbende, dat zijn vrijgemaakte slaaf den mantel van *Brutus* had ontvreemd, ontstak hij in roos en strafte hem terstond, zeggende: *Hoe nu! wist gij dan niet van welk man ik u de begraafnis had aanbevolen?*

Appianus zegt alleen, als hij deze daad van menschelijkheid van *Antonius* verhaalt, dat, toen hij het lichaam van *Brutus* had gevonden, deze drieman hem in eene prachtige stoffe deed wikkeien, en dat hij, na hem op eene houttijt te hebben doen verbranden, deszelfs overfchot aan *Servilla*, zijne moeder, zond.

Dit gebruik is een van die, welke van Sparta naar Rome zijn overgegaan. „ *Lycurgus*, zegt *Plutarchus*, gebod, om niets met de dooden te begraven, dan hunne roode bleederen en olijbladeren, waarin men, zonder onderscheid, alle lijken wikkeide."

Elanus maakt echter ten dezen opzichte eenig onderscheid. Hij wil, dat men slechts op hen, welke door hunne moed hadden uitgemaakt, bij hunne begraafnis eenen rooden krijtsmantel wierp.

Servius eindelijk geeft aan dit gebruik eenen al te merkwaardigen oorsprong, dan dat wij dezelve alhier niet zouden aanhalen. *Virgilius* had, sprekende van de begraafnis van *Miserus*, gezegd.

Purpureasque super vestes, velamina nota Coniungunt

„ Zij werpen op hem purpere stoffen, gebruikelijke bedekfels bij Iergetijke gelegenheden." *Servius* merkt aan, dat het te moeilijk en te wreed zijnde, menschen lijfs op de graven der dooden te slagten, men dus liever, op de ontziede lichamen, bloedkruisige stoffen verkoos te werpen.

Ik zal met eene algemeene aamerking op den purpervisch eindigen. De geslachten worden niet uitgeroeid, dan wanneer de mensch zich er op toelegt om hen eenen wreden oorlog aantedoen. Vele geslachten deden zich, door hunne bloeddorstigheid of sterkte, van hem vreezen: hij heeft ze vernield, of gedwongen de wijk in het diepste der wildernissen te nemen, en der natuur schijnt het aan magt te ontbreken, tegen het geweld van den mensch in den gezelligen staat. „ Er blijft bedendags van die verschrikkelijke dieren niets over dan hunne beenderen, welke de begerlijkheid der menschen, in de ingewanden der aarde, alwaar de natuur er de overblijfselen van bewaarde, ontdekt.

Maar hoe komt het dat de purpervisch verdwenen is? Hij was genoegzaam teltijk voor de vernielende overdrad van den mensch; hij werd in alle bekende zeeën, op alle bewoonde of bezochte kusten, gevonden; alle de beschaaftste volkeren schenen eensgezind te zijn, om er eene onzaggelijke menigte van te gebruiken, en, zoo wij *Plutarchus* mogen gelooven, stempel den eenige Oppervorst: er aanmerkelijke magtijnen van op. „ *Alexander*, zegt hij, zich meester hebbende gemaakt van Suza, vond aldaar 5000 quintalen purper van *Hermione*, het kostbaarste, dat men in een tijdverloop van 190 jaren had kunnen bij elkanderen brengen, en hetwelk nog zijn volle kleur en glans bewoonden had." Niettegenstaande dat alles is de purper niet meer te vinden, of ten minste, men heeft de zekerheid, niet, hem gevonden te hebben. Hij zou zich hebben moeten vernieuwen, uitgezien orze verwers, sinds de ontdekking van de cochonille der West-Indier, en der kermes in het Noorden, met zij geslacht vrede schijnen te hebben gemaakt. Ook bestaat deze schelp vrisch ongetwijfeld nog, en is waarschijnlijk dicht bij ons; maar de industrie eene andere richting genomen hebbende, wordt de wijdroopige wijze van verwen, welke de verwers van Tyr in het werk stelden, verwaarloosd; en de mensch treedt beden den visch met voeten, diea hij eertijds zoo duur betaalde.

De proeven van onze hedendaagsche natuurkundigen komen deze gissing te hulp. Zij hebben er op de kusten van Polou en op die van Engeland, zoo wel als op Sint-Domingo, gevonden: en hunne ontdekkingen, ten dien opzichte, laten geene twijfel over, dat, bijaldien de wereld het purper deszelfs voormalige waarde terug gaf, men welhaast deze kostbare schelp zoude wedervinden.

(6) *Metonymia* een figuur der Rhetorica, waardoor men het eene woord voor het ander plaatst, als, bij voorbeeld: *zonder Ceres en Bacchus verkoelt Venus*; om te zeggen: *gebrek aan eten of drinken verkoelt welhaast de liefde*. Ook eene der eigenschappen van de zaak, voor de zaak zelve; zoo als in het geval in den tekst: *het purper onhangen, voor het rijk aanvaarden*, enz.

MINISTERIE van MARINE en KOLONIEN.

. De Schout bij-Nacht *Gerrit Verdooren*, Kommandant en Directeur der koninklijke marine, bij het departement te Amsterdam, zal, op nader approbatie van Zijne Excellentie den Minister van marine en koloniën, op Vrijdag den 6den Januarij 1809 aafstaanden, aldaar, 's morgens ten 10 uren, doen aanbesteden de onderstaande goederen, als:

- 3000 paren schoenen.
- 2000 paar wolle kousen.
- 4000 vries bonte hemden.
- 1000 slaafmuffen, en
- 2000 gestreepte onderbroeken.

De monstern van de bovengemelde goederen zijn twee dagen vóór de aanbesteding, des voormiddags van 10 tot 12 uren, en des namiddags van 5 tot 7 uren, te bezigtigen in het kantoor van 't fonds der oude en vernielde zeelieden; terwijl aldaar de conditien te lezen zijn, en de afschrijvings-bijzeten, 's morgens ten 10 uren, ingeleverd moeten worden.

Nader informatie is te bekomen bij de Directeur *L. van Olivier* Boekmaker.

GERRIT VERDOOREN. MINISTERIE van OORLOG

. Ingevolge autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van oorlog, van den 14den Junij 1808, n°. 104, zal de Directeur der directie van het Noorden en de Schelden, de Generaal-Majoor *Croiset*, door den Commissaris-Rapporteur, voor het district Brabant, *Mr. J. Schouten*, op den 4den Januarij 1809, des morgens ten 9 uren, publiek doen verkoopen: omtrent vijftig boomem, staande op de kapitale wal der vesting de Willemsdijk.

De conditien zijn van heden te lezen, en nadere irformatien te bekomen, bij den gemelden Commissaris Rapporteur, in den Bosch, en den Heer *H. van Everdingen*, in de Willemsdijk.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

. Alle die genen, welke mochten sustineeren eenige aanspraak te hebben op den nagelaten Boedel van wijlen *Tietje Vogelzang*, weduwe van wijlen *Johannes Schuerer*, in leven Pedel der Academie te Franeker, gelieven daarvan opgave te doen binnen den tijd van zes weken, en wel uiterlijk vóór den 12den Februarij 1809, ter Secretarie der universiteit; zullende daarna worden gedisponeerd als naar regten. Franeker. Op last van den *Senatus Judicialis*. den 19sten December 1808. A. A. L. M. A., Secretaris.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

. Ten overstaan van den *Commissaris-Generaal van Zijne Majestéit den Koning*, voor de zaken van de convooijen en licenten, in het departement Amsterdam, zal de Vendumeester in het voornoemde departement op Woensdag den 11den Januarij 1809, des voormiddags ten 10 uren, in de brakke-grond, in de Nes, te Amsterdam, publiek, voetfoots, *ad opus jus habentium*, verkoopen:

- 176 balen jeneverbesen,
- 92 balen erwten,
- 10 vaten meekrap,
- 12 vaten blaauwvel en
- 6 baaltjes zijde.

Gelost uit het schip *Theodoor*, Schipper *C. Pot*, door 's lands Commissie ter recherche op Texel aangehouden.

De goederen zijn liggende in het pakhuis *het Geloof*, op de Prinsegracht, bij het Huis-Zitten-Huis, en aldaar twee dagen vóór den verkoopdag te zien. De gedrukte notitien zullen in tijds te bekomen zijn ten kantore van den Vendumeester voornoemd, en bij den Boekverkooper *J. W. Smiz*, op den sluweelen Burgwal, bij de Halfteg; terwijl de veil-conditien op het Secretarij der convooijen en licenten door een ieder zullen kunnen gelezen worden.

VERKOOPING van GECONFISQUEERDE GOEDEREN.

. Ten overstaan van den *Commissaris-Generaal van Zijne Majestéit den Koning*, in de zaken van de convooijen en licenten, zal, op Woensdag den 11den Januarij 1809, des voormiddags ten 10 uren precies, op het Zee-kantoor te Rotterdam, aan den meestbidenden voetfoots verkocht worden:

18 Baaltjes of ceroentjes en 3 vates van diverse merken, circa bruto 1100 pond cortex china; een zak waarin circa 9 pond indigo, uit 126 pakjes van diverse merken en nummers; een partijje katoene lijwaren, bestaande in: cambrigs neteldoeken, effen en geborduurd, dito japonnen, doekjes met randjes, gekleurde dito en gaas; een partijje kramerij, als scharen, messen, plated kokerijen, met potooties, schotische pillek en peperment circa 400 pond indigo; circa 200 paren wolle en saaijette kousen; 6 stukjes beddentijk; 3 vaten strifsel; 6 rollen gewast linnen; divers gekleurd papier; circa 50 pond smeer karsfen; eenige vellen berfid graauw en gezwart kalfs- en schapen leer; 2 steen gehekelid vlas, een dito hennip en 16 meel zefften.

Uit de visch-schokker de Bruinvisch, tusfen den Briel en het Steede-baken; uit de visch-schuit n°. 13, van den *Commissie Kray*, te Zandvoort; en aan het strand te Karwyk en op andere plaatsen, door onder-scheiden denuncieurs, op diverse tijden, aagehaald, en bij sententie van den Raad van Judicature over de middelen te water en te lande, in naam des Konings, in dato 9 Augustus, 11 en 15 November li., geconfisqueert. Iemand nader onderrigtin: begeerende, adressere zich ten kantore van den Vendumeester van *Keeftingh*, te Rotterdam, alwaar de goederen zijn liggende op een zolder van den West Indische handel, op de Nieuwehaven, zuldzijde, en aldaar des Maandags en Dingsdags, vóór de verkoopdag van tien tot één uren, en des namiddags au twee tot vier uren, door een ieder zullen kunnen worden gezien.

. De *Burgemeester der stad Zutphen*, op Maandag den 30sten Januarij 1809, des voormiddags ten half 12 uren, in de raadkamer aldaar, ten zijnen overstaan, en van Heeren Wethouders, aan den meest-aannemenden, in 't openbaar besteden en opbouw van een militair hospitaal, ter breedte van 78 voeten, en twee verdiepingen hoog; als mede, de daartoe benodigde materialen.

En voorts aan den meest bidenden, (mis voorzien van voldoende attesten van bekwaamheid in het vullen, gelijk ook, indien de pachter elders woonachtig mocht zijn, van goed gedrag) voor den tijd van 6 jaren, aanvangende 1° Mei aanstaanden, verpachten een water-vul en haarkammolen, binnen gezegde stad, op de Rivier de Berkel gelegen, met de daartoe behoorende molen- en woning alwaar de affaire sedert jaren met goed succes voortgezet, en dewelke hede door naburige steden beklant wordt.

Zullende de bestekken van aanbestedinge benevens de teekeningen, als mede de conditie van verpachting, veertiedagen vóór de geadigden ter Cancellarij ter lezing liggen.

Zutphen, De *Burgmeester voornoemd*, den 27sten December 1808. L. VAN LEECKEREN.

. De deelnemers in de *brandwaarborgmaatschappij*, onder directie van den ondergeteekenden, welke begeeren te weten te zijn, in de bij de wetten bepaalde uittoting van zes deelnemers, gerechtigd om bij de jaarlijkse rekening te assisteeren, worden verzocht zich daartoe, vóór of op den 31sten December dezes jaars 1808, schriftelijk aantegeven aan den Directeur of den correspondent, onder wiensafdeeling zij behooren; zullende aan hen, welke uitgeloot worden, hijs nader aanschrijving worden gedaan van den dag, het uur en de plaats, waarop de rekening van het derde maatschappelijk jaar, in den loop der maand Januarij 1809, zal worden opgenomen en gesloten.

Den Haag, den 15den December 1808. E. J. VAN ROIJEN.